

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

231 **BESLUIT van 2 juni 1969, houdende regelen inzake ontheffing uit de functie en huiswaarts zenden van militaire ambtenaren der Koninklijke landmacht.**

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Defensie van 16 april 1969, nr. P.133.373/C;

Overwegende, dat het gewenst is de exploitatieuitgaven van de Koninklijke landmacht te verlagen onder meer door voor militairen van oudere leeftijd een regeling te treffen die kan leiden tot een vermindering van de feitelijk aanwezige sterkte aan militair personeel;

Gelet op artikel 12 van de Militaire Ambtenarenwet 1931 (*Stb.* 519);

De Raad van State gehoord (advies van 14 mei 1969, nr. 47);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Minister van 30 mei 1969, nr. P. 133.373/F;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens dit besluit bepaalde wordt verstaan onder:

- a. *Onze Minister*: Onze Minister van Defensie;
- b. *Militair*: 1. de officier, op wie het gestelde in artikel 81 A van de Wet bevordering en ontslag beroepsofficieren (*Stb.* 1954, 575) ¹⁾ van toepassing is;
2. de tot het reserve-personeel behorende officier van de landmacht, wiens vrijwillig dienstverband hem tot doorlopende werkelijke dienst verplicht;
3. de beroepsmilitair beneden de rang van tweede-luitenant behorende tot de Koninklijke landmacht, op wie het gestelde in artikel 116 B van het Reglement voor de militaire ambtenaren der Koninklijke Landmacht en der Koninklijke Luchtmacht (*Stb.* 1931, 378) ²⁾ van toepassing is;
- c. *laatstelijk genoten bezoldiging*: 1e. van de datum van ontheffing van de uitoefening van de functie als bedoeld in artikel 2, af tot aan het tijdstip, bedoeld onder 2e: de som van de bij het vaststellen van de pensioengrondslag in beschouwing te nemen inkomsten en baten – in geld uitgedrukt –, waarop de militair op de dag voorafgaande aan de hiervoren be-

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 6 oktober 1966 (*Stb.* 452).

²⁾ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 4 november 1968 (*Stb.* 613).

doelde datum aanspraak had of zou hebben gehad, met uitzondering van de geldswaarde van het emolument vrije geneeskundige behandeling;

2e. van de datum af, waarop, indien de militair in dezelfde rang of stand en klasse zijn functie was blijven uitoefenen, de onder 1e bedoelde som een ander bedrag zou hebben belopen: dat andere bedrag.

Artikel 2. 1. Tot 1 januari 1975 kan de militair, die de leeftijd van vijfenvijftig jaren heeft bereikt of overschreden, op zijn daartoe gedaan verzoek door Onze Minister eervol van de uitoefening van zijn functie worden ontheven en in afwachting van de dag waarop hij ter zake van het bereiken of overschrijden van die leeftijd zal worden ontslagen, huiswaarts worden gezonden.

2. Onze Minister stelt regelen vast betreffende de toepassing van hetgeen in het vorige lid is bepaald.

Artikel 3. 1. Gedurende de tijd, dat de militair op grond van artikel 2 van de uitoefening van zijn functie is ontheven, ontvangt hij 80 percent van de laatstelijk genoten bezoldiging, vermeerderd met zoveel – doch ten hoogste 10 – malen 0,5 percent van die bezoldiging als het totaal aantal volle pensioengeldige dienstjaren op de dag van ingang van de ontheffing van de uitoefening van de functie meer dan 30 bedraagt.

2. Gedurende de in het vorige lid bedoelde tijd, zijn op de militair de artikelen 5, 6 en 8 van de Uitkeringswet gewezen militairen (*Stb.* 1966, 451) van overeenkomstige toepassing.

Artikel 4. Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad* waarin het wordt geplaatst.

Onze Minister van Defensie is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

Soestdijk, 2 juni 1969.

JULIANA.

De Minister van Defensie,
W. DEN TOOM.

Uitgegeven de vijfde juni 1969.

De Minister van Justitie,
C. H. F. POLAK.

Nota van Toelichting

In de Nota inzake het Navo- en het Defensiebeleid 1968 hebben de ondergetekende en de Staatssecretaris van Defensie (Koninklijke landmacht) op blz. 62 onder meer gesteld, dat ondanks alle versoeringen die de laatste jaren zijn doorgevoerd, de exploitatiekosten van de Koninklijke landmacht nog steeds zo hoog zijn, dat van de gelden voor dit krijgsmachtdeel in de komende jaren een te klein deel beschikbaar is voor investeringen. Een terugdringen van de exploitatiekosten op een schaal die enigermate soelaas brengt voor de investeringssector, zou nog slechts kunnen worden verkregen door de omvang van de landmacht buiten de sector van het 1e Legerkorps te verkleinen. Voorts werd in dit verband geconstateerd, dat ten gevolge van het teruglopen van het personeelsbestand in de zeventiger jaren tegen die tijd maatregelen zullen moeten zijn voorbereid om de taken in de Koninklijke landmacht met het dan aanwezige aantal beroepsmilitairen te kunnen vervullen. Inperken van taken, vereenvoudigen en automatiseren van procedures, kortom stroomlijning van het apparaat zal de beperktere opzet van de organisatie buiten de sector van het 1e legerkorps mogelijk moeten maken.

Indien het personeel dat ingevolge de thans geldende bepalingen in de zeventiger jaren de dienst zal moeten verlaten, bereid kan worden gevonden dit enige jaren eerder te doen, zal de aanpassing van de organisatie aan het bestand geleidelijk kunnen plaats vinden en tevens op korte termijn een verdere vermindering van de exploitatiekosten kunnen worden verkregen.

Het betreft hier evenwel militairen voor wie op 1 januari 1966 bij de invoering van het functioneel leeftijdsontslag op 55 jaar een overgangsrecht is vastgesteld. Krachtens dit overgangsrecht wordt, tenzij op eigen verzoek, ten aanzien van bedoeld personeel tot 1 januari 1971 de ontslaggrond „het bereiken of overschrijden van de leeftijd van 55 jaren” niet toegepast zo lang het de leeftijd van zestig jaren nog niet heeft bereikt, dan wel in onderscheidenlijk 1971, 1972, 1973 en 1974 zolang het de leeftijd van onderscheidenlijk negenenvijftig, achtenvijftig, zevenenvijftig en zesenvijftig jaren niet heeft bereikt.

Uitzondering wordt slechts gemaakt ten aanzien van hen, die voor het bereiken van genoemde leeftijden het tijdstip bereiken waarop zij onder de werking van de op 31 december 1965 voor hen geldende wetgeving zouden zijn ontslagen ter zake van het kunnen aanwijzen van een bepaalde diensttijd.

Gelet op het vorenstaande is de ondergetekende van mening dat de voorliggende ontwerp-Algemene maatregel van bestuur de meeste kans biedt de gestelde doeleinden te bereiken. Ingevolge deze maatregel zal het personeelslid dat hiervan gebruik maakt, met behoud van de overige aan zijn rechtspositie verbonden aanspraken, gedurende de tijd dat hij van de uitoefening van zijn functie is ontheven, een percentage van zijn normale bezolding ontvangen. De minimum- en maximumhoogte van dit percentage is – in navolging van de uitkering krachtens de Uitkeringswet gewezen militairen – vastgesteld op respectievelijk 80 en 85.

De door de ondergetekende beoogde geldelijke besparing zal, gezien op korte termijn, niet zo zeer verkregen worden als gevolg van een besparing op de directe loonkosten, maar veel eerder gevonden worden in de z.g. randkosten. Onder „randkosten” verstaat de ondergetekende in dit verband kosten ter zake van huisvesting en voeding, reis- en verplaatsingskosten, alsmede kosten van verwarming, verlichting, telefoon etc. Voorts zal een vermindering van het aantal opper- en hoofd-officieren met zich brengen dat in bepaalde gevallen met

minder toegevoegd personeel, zoals secretaresses en chauffeurs, kan worden volstaan. Bezien op langere termijn lijkt de ondergetekende de veronderstelling gerechtvaardigd dat de vermindering van het personeelsbestand waarvan hier sprake is, een niet onaanzienlijke kostenbesparing in het vlak van de infrastructuur met zich zal brengen.

In artikel 1 is naast de beroepsmilitair tevens opgenomen de reserve-officier, wiens vrijwillig dienstverband bij de Koninklijke landmacht hem tot doorlopende werkelijke dienst verplicht. Voor deze z.g. langverbanders is in de Wet voor het reserve-personeel der krijgsmacht geen overgangsrecht opgenomen. Het betreft hier personeel dat van zijn kant een overeenkomst heeft aangegaan tot het onafgebroken verrichten van werkelijke dienst gedurende zes jaren, waartegenover de minister van defensie zich heeft verplicht dit personeel niet voor het bereiken van zijn zestigste jaar voor een eervol ontslag in aanmerking te brengen. Een en ander uiteraard voor zover een van de overige bestaande ontslaggronden niet op dat personeel van toepassing zal zijn. Hoewel formeel gezien aan deze vrijwillig dienende reserve-officieren ontslag zou kunnen worden verleend ter zake van het bereiken of overschrijden van de leeftijd van 55 jaren, acht de ondergetekende het uit een oogpunt van goed personeelsbeleid geboden, dat ten aanzien van dit personeel een zelfde ontslagbeleid zal blijven worden gevolgd als voor de beroepsofficier geldt.

Met betrekking tot artikel 2 merkt de ondergetekende op dat het beleid erop is gericht iedere militair die de leeftijd van 55 jaren heeft bereikt of overschreden en een daartoe strekkend verzoek indient, eervol van de uitoefening van zijn functie te ontheffen en huiswaarts te zenden. Met het oog op bijzondere omstandigheden die zich kunnen voordoen – de ondergetekende denkt hierbij o.a. aan het geval dat een militair strafrechterlijk zal worden vervolgd, dan wel is ingedeeld bij een gedeelte der krijgsmacht, aan hetwelk de bekendmaking is gedaan als bedoeld in artikel 71 van het Wetboek van militair strafrecht – is de onderwerpelijke bepaling in facultatieve zin geredigeerd.

Met betrekking tot artikel 3 moge de ondergetekende er op wijzen dat de militair die op grond van de onderhavige regeling van zijn functie zal worden ontheven en huiswaarts worden gezonden, in bepaalde opzichten in een positie zal kunnen komen te verkeren die vergelijkbaar is met die van de ontslagen militair, op wie de Uitkeringswet gewezen militairen van toepassing is. In verband hiermede acht hij het juist dat een aantal bepalingen van die wet – met name de anti-cumulatiebepalingen bij het aanvaarden van een nieuwe werkkring – van overeenkomstige toepassing worden verklaard.

Voorts moge de ondergetekende opmerken dat zoals uit de in de aanhef weergegeven zienswijze moge blijken het onder meer de bedoeling van de Staatssecretaris van Defensie (Koninklijke landmacht) is, de organisatie buiten het 1e legerkorps aan te passen aan de feitelijke personeelssterkte. Zulks houdt in, dat het aantal functies in de voorlopige vredessamenstelling van de Koninklijke landmacht reeds thans zal worden verminderd, met een aantal met dezelfde rang gewaardeerde functies dat vrijkomt ten gevolge van de in het ontwerp-besluit bedoelde ontheffing op verzoek.

Ten slotte moge worden vermeld dat de commissiën voor georganiseerd overleg aan het ontwerp-besluit een gunstig advies hebben verbonden.

De Minister van Defensie,
W. DEN TOOM.